

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

ANALYSIS|| FIDEI CA=||THOLICAE,||

Valencia, Gregorio de

Ingolstadii, 1585

VD16 V 55

De Modo Qvo Pontificem oportet auctoritate sua vti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47934)

Deniq; quod Honorius & nonnulli alij Pontifices in errorem lapsi fuisse dicuntur (quanquam de nullo prorsus satis compertum est, pertinaciter certè errauisse) id quidem vtcunq; res habeat, non nisi ad priuatum attinet personarum vitium: atq; adeò nihil nobis obstare potest, vt qui non ipsas personas, sed auctoritatem illam Apostolicæ sedis in definiendo defendimus, sicut suprâ, Augustini etiam exemplo, respondebamus.

DE MODO QVO PONTIFICEM

oportet auctoritate sua vti.

SED CVM hætenus expositum atq; defensum sit, toties Pontificem auctoritate sua vti, atq; adeò Spiritu sancto assistente infallibiliter decernere, quoties in rebus controuersis alteram partem definit, & ad eam recipiendam obligare vult vniuersam Ecclesiam: meritò quæri hoc loco potest, quidnam illud sit, quod Pontificem præstare oporteat, vt illa auctoritate non modò vtatur, sed etiam rectè, hoc est, sine culpa vtatur. Nec enim existimandum est, nullū modum in eius auctoritatis vsu Pontificem seruare debere.

Ac principiò quidem illud extra omnem controuersiam est, Pontificem in vnaquaque re decernenda iis argumentis vel testimoniis niti oportere, ex quibus veritas quam determinaturus est, pro ratione materiæ, possit colligi quàm certissimè. Hoc primum patet ex ipsius Pontificis officio, quod est (vt patet ex Orthodoxa doctrina, quam passim etiam Vincentius Lyrinensis in libro aduersus hæreses inculcat) non noua fidei dogmata constituere, sed eruere vetera. Quam ad rem^a inquisitione aliqua pro rei subiectæ natura, opus est. Patet id etiam ex perpetuo Pontificum vsu, iam vsq; ab Apostolo Petro,

t 2 qui

*Quidnam Pō.
est factu opus
sit in fidei defini-
tione.*

*a Confirmat
hanc rem totā
valde eruditè
Thom. V Val-
den. tom. 1. li.
2 doctrinalis
fidei antiquæ,
cap. 22. & de-
inceps.*

Act. 15.

qui sanè controuersiam de cessatione legalium non nisi facta prius magna conquisitione in Concilio Hierosolymitano constituit. Deniq; ob eam rem etiam hæc Pontificis diligentia necessària est, vt quæ ille, tanquam regula doctrinæ quædam nobis notior, constituit, ea facilius nobis persuadeamus vera esse, si adhibita etiam studij diligentia sint constituta.

Diximus verò debere Pontificem ea argumenta conquirere, quæ ad veritatem, pro ratione vniuscuiusq; materiæ, indagandam sint aptissima; quoniam vt materiæ, quæ possunt in controuersiam venire, sic etiam argumenta, quæ Pontifici consulenda sunt, latè patent. Verbi gratia, si de Sancto Canonizando, aut de Religione approbanda agitur; humana informatione & historia utatur, necesse est. Si verò determinaturus est dogma aliquod vt diuinitus relatum; illa consulat oportet, quibus diuina reuelatio pura atque integra custoditur. Cuius generis est primò *Scriptura sacra*, vt quæ rota est reuelatio diuina. Secundò, *Traditio Apostolica*, quæ & ipsa, vt dicemus, diuina quædam reuelatio est, tamen si non consignata literis. Tertiò, *Definitio* priorum Pontificum & Conciliorum. Quartò, concorsententia Patrum atque Doctorum omnium. Quintò, quadam etiam ratione, *Consensus fidelium*. De quibus rebus consentaneum erit hoc in loco quædam generatim, cum delectu & nonnulla explicatione, breuiter annotare, vt quis sit in Pontificum definitionibus istorum locorum vsus, & quàm rectè ipsis inniti illæ soleant, plenius intelligatur, & plenius etiam à nobis absoluator communis principiorum fidei Analysis.

Quæ velut regula definiendi consulti soleant à summo Pontifice.